

Ἰδωμεν χθές μετ' ἐκπλήξεως δηλοποίησιν τοῦ Ἀστυνόμου Κερκύρας περὶ τοῦ ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐπληροφόρηθη «ὅτι εἰς τινὰς Κώμας τῆς νήσου ταύτης προ-» τρέπονται οἱ χωρικοὶ νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ ἵνα ἀ-» παιτήσωσι τὴν ἄμεσον παῦσιν τῶν εἰσέτι ἐν ἰσχύϊ Ἴονικῶν νόμων, τὴν κα-» τάργησιν τῶν κτητικῶν παροχῶν καὶ ἄλλα παραπλήσια» καὶ περὶ τῶν μέ-» τρων ἅτινα ἡ Ἀστυνομία παρεδέχθη πρὸς ἀποτροπὴν τῆς σωματελεύσεως.

Διαφόρους ἰδέας ἐγέννησεν ἐν τῇ πόλει ἡ πορεία αὕτη τοῦ Κυρίου Ἀστυνό-» μου, καὶ ἡ πρωτίστη ὑπῆρξεν ἐκεῖνη ὅτι τὸ ἄσκοπον καὶ ἀσύνητον αὐτὸ βῆμα τὸ ὑπεκίνησαν ἴσως καθόβουλοι τινὲς ὅπως συκοφαντοῦντες μὲν τοὺς χωρικοὺς ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ Κέρκυρα εὐρίσκεται ἐν καταστάσει ἀναστατώσεως περιμένου-» σα τὴν ἄμεσον ἀφομοίωσιν καὶ οὕτω οὐ μόνον δικαιολογήσωσιν ὅτους ἐπιθυ-» μοῦν αὐτὴν νὰ μᾶς ἐπιβάλλωσι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόδειξωσιν ἀναγκαίαν πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας, καὶ ἀσμένως ὑπὸ τῆς κοινωνίας περιμενομένην.

Ὅπως δὲ ποτε εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἀσύνητος καὶ ἄσκοπος ὑπῆρξεν ἡ ἐν λό-» γῳ δηλοποίησις, ἀσύνητος μὲν διότι ἂν οἱ χωρικοὶ δὲν εἶχον τοιαύτας ἰδέας, (ἀς ἄλλῳς ἂν ἤθελε τὰς ἔχουν καὶ νόμοι καὶ δημοσίαι δυνάμεις ὑπάρχουν πρὸς καταστολὴν πάσης ἀταξίας) ὡς πραγματικῶς δὲν τὰς ἔχουσιν, οὐδὲ δύνανται καὶ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον νὰ τὰς ἔχωσι, τείνει νὰ τοὺς τὰς ἐμπνεύ-» σει, ἄσκοπος δὲ διότι πρὸς τιμὴν τῆς ἐξοχῆς πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἂν ὑπάρχουσιν ἐκκρεμῆ ἄγροτικά ζητήματα, διὰ τῆς νομιμότητος ἐπιδιώκουσιν οἱ χωρικοὶ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου, καὶ αὐτὰ οὐδαμῶς ἠλλάττωσαν τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν μεταξὺ πόλεως καὶ ἐξοχῆς ὡς ῥαδιοῦργοι τινὲς ἴσως ἐπιθυμοῦσι.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ καλὴ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τ' ἀδικήματα, ἀλλ' ἡ πρόβλεψις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται μετὰ τῆς προσηκούσης μυστηκότη-» τος καὶ περισκέψεως, ἐκτὸς τούτου ἂν ὑπάρχουσιν ἄτομα προτρέποντα τοὺς χωρικοὺς νὰ δικινοῦν ἐπὶ τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ νὰ γίνωσι πρόξενοι σοβαρῶν ἀτοπημάτων ὀφείλει ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὸν νόμον νὰ στείλῃ αὐτὰ εἰς τὴν Ἀνάκρισιν, οὐχὶ δὲ νὰ ἐκδίδῃ τοιαύτας δηλοποιήσεις καὶ αὕτη ἤθελεν εἶσθαι ἡ νομιμωτέρη πρόβλεψις.

Περσίνωμεν ὅμως ὅτι ἂν αὐριοὶ οἱ χωρικοὶ πράξωσι τὸ ὅτι ὁ Κύριος Ἀστυ-» νόμος ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν προκήρυξίν του, βεβαίως εἰς αὐτὸν χρεωστεῖται ἡ εὐθύνη ὅστις τοιαύτας ἐνέπνευσεν ἰδέας.

Τὰς θλίγας ταύτας λέξεις ἐκρίναμεν καθήκον μας νὰ δημοσιεύσωμεν ὅπως οἱ ἐκτὸς τῆς Κερκύρας μὴ πιστεύσωσιν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς κατάστασιν ἀνα-» στατώσεως.

Ἐν Κερκύρα, τῇ 2 Ἰανουαρίου 1865.

Εἰς πολίτης.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ.

Ἐν τῇ Γενικοῦ Ἰονίου
Δημοκρατικῶν Βιβλίου
τῆς 31 Μαΐου 1955.
Ἀρ. 184.

